Lietas Nr. 132034114
Lietas arhīva Nr. 1-0060-15/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2015.gada 17.septembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis V.Prudņikovs
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. B/ 23.05.2014. lēmumu Nr.1250 apstrīdēšanu.

Aprakstošā daļa

1. 2014.gada 4.februāra administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PF251204 norādīts, ka 2014.gada 4.februārī plkst.10.40, Rīgā, /pers. A/ vadīja a/m Range Rover v/n /TL numurs/ pa 13.janvāra ielu no Gogoļa ielas puses 11.novembra krastmalas virzienā un 13.janvāra ielas un Prāgas ielas krustojumā šķērsoja brauktuvi pārkāpjot transportlīdzekļu un gājēju satiksmes regulēšanas luksofora aizliedzošā signāla prasību, kas noteikts 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikums Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" 23.punktā. /pers. A/ izdarīja administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{5}panta pirmajā daļā.

   /pers. A/ par minēto protokolu iesniedza sūdzību, kurā norādīja, ka protokolam Nr.PF251204 nepiekrīt un lūdz atzīt protokolu par spēkā neesošu, tā kā tajā esošā informācija neatbilst patiesībai.

   Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014.gada 23.maija lēmumu Nr.1250 nolemts atstāt negrozītu 2014.gada 4.februārī VP RRP KPP PPP PPB kārtībnieka /pers. E/ pieņemto lēmumu lietā Nr.PF251204 un /pers. A/ iesniegumu noraidīt kā nepamatotu.
2. Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā 2014.gada 30.jūnijā saņemta /pers. A/ sūdzība par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārības policijas pārvaldes (turpmāk – VP RRP KPP) lēmumu, kurā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs lēmumu uzskata par nepamatotu. Pamatojoties uz Satversmes tiesas 2002.gada 20.jūnija spriedumu administratīvā pārkāpuma lieta, ievērojot pārkāpuma raksturu un sankcijas atbilstību kriminālsfērai, ir pielīdzināma krimināllietai, līdz ar to, izlemjot jautājumu par /pers. A/ vainu, jāievēro nevainīguma prezumpcija – nevienu nevar atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt, kamēr viņa vaina nav pierādīta likumā noteiktajā kārtībā, kā arī visas šaubas par vainu, kuras nav iespējas novērst, jāvērtē par labu indivīdam (pārkāpējam). Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 9.pantā norādītās pārkāpuma pamatpazīmes ir obligātas. Ja trūkst kaut vai viena no pārkāpuma pazīmēm, nav pamata personas saukšanai pie administratīvās atbildības, jo tādā gadījumā tās darbībā vai bezdarbībā nav konkrēta pārkāpuma sastāva. Lēmumā, protokolā Nr.PF251204, kā arī patruļpolicijas bataljona kārtībnieku dienesta ziņojumos norādīts, ka /pers. A/ šķērsoja krustojumu brīdī, kad luksoforā dega aizliedzošais signāls – sarkanā gaisma, bet sūdzības iesniedzējs norada, ka iebrauca minētajā krustojumā, kad dega mirgojošais zaļais signāls. Soda piemērošanas pamatošanai atsaukšanās vien uz lēmuma pieņēmēja darbinieki ziņojumiem, bez citu, ar tehnisku līdzekļi palīdzību fiksētiem pierādījumiem, pārkāpj nevainīguma prezumpciju. Pamatojoties uz LAPK 239.panta 1.punktu, 289.panta pirmo daļu, /pers. A/ lūdz atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2014.gada 23.maija lēmumu Nr.1250 un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF251204.

Motīvu daļa

1. Tiesa, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus un /pers. A/ sūdzībā norādītos argumentus, atzīst, ka VP RRP KPP priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2014.gada 23.maija lēmums Nr.1250 ir pamatots un tādēļ atstājams negrozīts.
2. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta pirmajā daļā (likuma redakcijā līdz 2014.gada 25.martam) noteikts, ka par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam piecpadsmit *euro* apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no trīsdesmit līdz simt četrdesmit *euro*.
3. LAPK 289.^{13}pantā noteikts, ka ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.
4. Tiesa, ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{5}panta pirmo daļu, atzīst, ka VP RRP KPP 2014.gada 23.maija lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams un tiesa pievienojas iestādes lēmuma motivācijai.

5. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka ir pārkāpta nevainīguma prezumpcija, pieņemot lēmumu un ņemot vērā tikai Patruļpolicijas bataljona kārtībnieku ziņojumus.

6. LAPK 9.panta pirmajā daļā noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

LAPK 243.pantā noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā

kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 272.pantā noteikts, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tiesa, pārbaudot lietas materiālus, konstatē, ka /pers. A/ vaina minētajā administratīvajā pārkāpumā pierādīta ar lietas materiālos esošo 2014.gada 4.februāra administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF251204, kārtībnieku /pers. H/ un /pers. I/ ziņojumiem, SIA "Latkons" pierādījumiem par luksofora objektu 13.janvāra un Prāgas ielas krustojumā.

Tiesa konstatē, ka /pers. A/ paskaidrojumi ir pretrunā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem. Tiesa dod priekšroku lietā esošajiem pierādījumiem, nevis /pers. A/ paskaidrojumiem, jo policijas darbinieki /pers. H/ un /pers. I/, kuri sastādīja ziņojumus, pildot savus dienesta pienākumus, nav ieinteresēti lietas iznākumā un viņiem nav nekāda pamata aprunāt vai sniegt nepatiesas ziņas par /pers. A/ rīcību 2014.gada 4.februārī plkst.10:40.

7. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka iebrauca protokolā minētajā krustojumā, kad dega mirgojošais zaļais signāls.

LAPK 289.[1]panta otrās daļas 2.punktā noteikts, ka sūdzībai administratīvo pārkāpumu lietā pievieno pierādījumus ar kuriem pamatota sūdzība.

Tiesa, izvērtējot sūdzības materiālus, konstatē, ka tiem klāt nav pievienoti pierādījumi, kas apliecinātu, ka /pers. A/ šķērsoja brauktuvi pie zaļā mirgojošā signāla.

1. Rezumējot teikto, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 287.pantu, tiesa

nosprieda

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka /pers. B/ 2014.gada 23.maija lēmumu Nr.1250 atstāt negrozītu un /pers. A/ sūdzību par minēto lēmumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesai, sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnesis V.Prudņikovs